

Firkász

Szent László Szakképző Iskola újságja

Tartalom:

- Tavasszal
- A második fotópályázatról
- Így írtok Ti
- Szabadiné Sinkó Ilona
- Farkas Árpád: Dúdoló
- Savanyúvíz
- Animék világában
- Állatok a Világban
- „Jég Veled!”
- "Háta mögött farkas, feje fölött holló..."

Szerkesztette: Horváth Lilla
Murvai Árpád
Resch Attila

Tavasszal...

Felébredt álmából a világ. Amilyen hirtelen jött a tél, olyan hirtelen veszítette el uralmát a természet felett. Rohamos gyorsasággal melegedett az idő, felszáradtak a folyóhoz vezető ösvény kis tócsái, virágba borultak a fák, finom illattal megtöltve a levegőt.

Eljött a tavasz. Minden levélsurrogásban, madárcsivitelésben, vízlocsanásban, napsugárban ott volt az újjászületés és a változás.

Napok óta nem láttam a farkast. Biztonságot nyújtó közelsége elveszett, gyönyörű vonyításának hiánya felőrölt. Még jobban egyedül éreztem magam. A csend és a magány voltak az én saját démonaim.

Valami elromlott bennem, mikor réges-régen elveszítettem a legfontosabbat számomra. Hiába kerestem, kutattam mindenütt a nyugalmat, sosem találtam meg többé. Keringtem a semmi körül, mint valami eltévedt műhold.

A félhomályban a kandalló mellett üldögéltem. Valami nem hagyott nyugodni.

Kiléptem az ajtón. Hallottam, ahogy halkán nyikordult egyet, mielőtt becsukódott volna mögöttem. Teljes nyugalom honolt kint.

Egy fekete árny lépett elő a sűrű erdőből a tisztásra, és felém tartott. Óvatosan, mintha félne attól, elriaszthat. Mellette megmoccant a sötétség és egy aranysárga szempár villant meg.

A farkas vezette a lelkem. Kereste az utamat. A szívem hangosan kalapált a mellkasomban.

Biztos voltam abban, hogy soha sem fogom Őt újra látni. Úgy lépett ki az életemből, hogy teljesen biztos legyek ebben a gondolatomban. Titkon, azért hittem Benne... Csak egy ember volt a világon, de nekem Ő jelentette magát a világot.

Nem emlékeztem az életem azon részére, amikor Ő még nem volt jelen benne. Meteorként végigszárguldott az életem egén, elvakított a fényesség, és többé már nem bírtam elviselni a sötétséget.

Most ott állt előttem, teljes életnagyságban Ő... Ő, akinek rajongástól és szeretettől túlcsonduló szívből suttogtam, hogy örökre szeretni fogom.

Ismerős volt az arca minden apró szöglete, minden szívdobbanása, minden rezdülése. Szemének gesztenyebarna íriszét figyeltem. Talán így akartam zavaros lelkének titkaira magyarázatot találni.

Óvatosan megfogta a kezem és magához húzott. Mozdulatai tétovák voltak. Remegve dőltem a mellkasának, hogy átöleljen. Engedtem, hogy testem minden egyes apró sejtjét átjárja a boldogság és a nyugalom.

- Elhozott hozzám... - suttogtam. - Tudtam, Ti vagytok az én kincseim...

Hamar jött az éj. Fekete leplet borított ránk.

Mi lenne a világgal, ha senki sem hinne a csodákban...? Mert csodák igenis léteznek... Aki szeret s szeretik, aki látott már szivárványt, aki a bőrén érezte a nyári eső hűsét, pontosan tudja, miről beszélek...

MaryAlice

A második fotópályázatról.

Gondolom, sokan megnézték a „B” épület földszintjén kiállított képeket. A 11.k osztály másodszor teremtette meg iskolánkban a fotózni szeretők számára a lehetőséget arra, hogy bemutatkozzanak, bemutassák alkotásaikat.

A kiírás három témakört jelölt meg: ember és természet, az ember, illetve a környezet. A beküldött alkotások e témákban, tág határok között születtek. Öröm, hogy a pályázók között voltak olyanok, akik először mutatkoztak be ilyen formában közönség előtt. S persze nagyszerű, hogy azok is nyújtottak be képet, akik tavaly már bemutatkoztak.

Minden képnek van témája, minden képnek van mondanivalója. Akik ezeket meg szeretnék mutatni, azok számára a feladat nem egyszerű. Meglátni valamit, aminek tartalma, üzenete, szépsége van,- önmagában sem könnyű feladat. Adottság, látásmód, gondolatiság, személyiség kell hozzá, s olykor szerencse is. A pillanatot örökké tenni, „megörökíteni” izgalmas vállalkozás.

A képek alkotóikról is vallanak, arról az egyénről, aki a gépet elkattintotta ott, és éppen akkor.

Persze kell a fotózáshoz egy alkalmas gép, amelyet kezelője jól ismer, s adott szituációban megfelelően használ. S akkor még ott vannak olyan „kellékek”, mint a fényviszonyok, vagy a megfelelő szög a téma és a gép között.

Akik bemutatták itt képeiket, azok egyben valamilyen üzenetet küldenek azok felé, akik megnézik a képeket, értékeket, véleményt mutatnak be. Egyfajta megmutatkozás ez, olyan mint, ha verset írna, vagy grafikát készítené valaki. Ez is egyfajta szereplés, önvallomás.

A képeket nézve látszott a fejlődés, útkeresés, változás azoknak a munkáin, akik már tavaly, az első pályázaton is részt vettek fotóikkal. Ez is pozitívuma a vállalkozásunknak, s örülünk annak, hogy ismét megmutatták „termésüket” az alkotók.

Szeretnénk hinni, hogy sok diáktársunk és tanárunk nem csak megnézte ennek a pályázatnak a képeit, de kedvet kapott arra, hogy fotózzon, s fotós szemmel is nézze a világot. Szeretnénk jövőre is, talán ennél is szélesebb körben hasonló lehetőséget biztosítani a fotózni szeretők számára, de nem áll messze tőlünk az az elképzelés sem, hogy egy esetleges tavaszi „kulturális szemlét” rendezzünk, hogy azok a diákok és tanárok is be tudjanak mutatkozni, akik egyéb, más műfajban tehetségesek, alkotnak, s abban fejezik ki magukat, fogalmazzák meg gondolataikat (festészet, grafika, kerámia, fafaragás, plasztika, stb)...reméljük, hogy ez a most még csak körvonalakban elképzelt ötlet megvalósításra kerülhet.

A zsűri által legjobbnak ítélt alkotások:

Első díj, mindkét kategóriában: Besszer Viktória 11.K.
„Vízparti naplemente”
„Lusti”

Második helyezettek: Könyves Sándor 13F.
„ Apró érték”
Mehicic Benjámin 12.F
„ Kis kalandor”

Harmadik helyezett : Murvai Árpád tanár
„Kutyameleg” és „Távlatok”

Legjobb ötlet:	Mehicic Benjamin 12.F „Örök várakozás”
Borúsan is legderűsebb:	Lovász Mariann 12. K. „Az ég sokszínúsége.”
A legjobb szemszög:	Murvai Árpád tanár „Ölelés.”
Különdíjas:	Lovász Mariann 12.K „Az ég sokszínúsége.”

Köszönet a zsűrinek, s a Diákélet Egyesületnek a segítségért!

11.K

Így írtok Ti.....

- Magyarországon volt a fő aranybánya lelőhely.
- Kende és Gyula két jó vezér volt.
- Muhinál a király a kitámadás erejével próbált előnyt szerezni...
- A tatárok elfoglalták Szerbiát, úgy mentek haza...
- Batu bán hírt kapott, hogy a főbán meghalt.
- Dembinszkit zavarta a csata ebéd közben.
- Széchényi István közmunkaügyi miniszterelnök
- Közvetlenül nem lehet a kormányt bírálni, csak közvetlenül, célzóan igen /1848-ban/
- Sajtószabadság, amikor nem szabják meg, hány darab jön ki.
- 1848-ban a sajtót alapítják azzal a céllal, hogy bárki kimondhassa amit gondol, akár a rádióban is.
- A pákozdi csata után Jelasics időt kért, és Bécsbe ment.

Szabadiné Sinkó Iлона festett címerei az előtérben

„Minden Nemzet, ki saját hazája elmúlt kora emlékezetét semmivé teszi vagy semmivé hagyja lenni, saját Nemzetét gyilkolja meg. Akármi más kezdődjön ezután, az a régi többé nem léssen, az időtől fogva eltűnt az a Nemzet!”
(Kölcsey Ferenc)

Aki belép a főbejáraton, jól teszi, ha nem siet, hanem megáll néhány percre, s megszemléli azon ritkaságokat, amelyek a falakra vannak függesztve...
Olyan ritkaságokat láthat, amelyek mellett nem lehet csak úgy elsietni...
Régi magyar családok, vármegyék címerei láthatók – megfestve.
Vajon hányan tudják közülünk, hogy ez egy igen nehéz műfaj? Hogy a pontosság mellett a színekre is nagyon szigorú szabályok vonatkoznak?

Szabadiné Sinkó Iлона pedig erre vállalkozott! Tette, teszi ezt a fenti Kölcsey idézet szellemében. S nem könnyebb az a műfaj sem, amelyet azonos indítatásból, a festészet előtt, mellett végzett: aranyhímzés, túfestés.

Több, mint 1500 címere van megfestve, s kéttucatnyi hímzett történelmi zászlaja. S ezek átívelik a magyar múlt csaknem egészét.

A most látható címerek festve is követik a címertan szabályait, s aki megnézi ezeket a műveket, annak néhány családnév, s ősi magyar nemzetségek nevei is ismerősnek hatnak: a történelem könyvekből.

A címerek megjelenésének praktikus, katonai okai voltak a történelemben. A páncélos lovagok e nélkül felismerhetetlenné váltak volna, s a harci forgatagban a címerek használata nélkül a tájékozódás is nehéz lett volna. Így a páncélos lovag rákényszerült zászló illetve a pajzsán címer használatára. Így tehát a viselt címer hadijelvény és azonosító jel is volt. Békében, a haditornák idején ezek a jelek, jelzések egyedi címerré váltak. Általában minden lovag, később minden család tetszés szerint választhatott címert, egy megkötés volt csak: tilos volt a plágium, más által használt címer alkalmazása.

Az 1300-as években már címerkönyvekben vezették és rögzítették a címereket, s használóikat. Ebben az időben jelentek meg a merev szabályai a címerkészítésnek, amely szigorúan megszabta a színek, formák, alakok használatát.

A lovagság visszaszorulása a harctérről azt eredményezte, hogy a címerek családok, dinasztiaiák használatába kerültek, igazolva a dicső múltat, s származást. Magyarországon a címerek használata a 13. századtól kezdett elterjedni, s a XIV. századtól váltak elterjedté.

A bejáratnál látható festett címerek ennek a múltnak hiteles közvetítői.

ma

Farkas Árpád: Dúdoló

**Havazás lennék, lengőn áldó,
gyűrött arcokra, földre szálló,
vigasztaló-nagy csöndes ének,
lélegzete a mindenségnek.**

**Havazás lennék, mintha volna
kedvem és pénzem annyi óra,
mellyel ember ily hitvány bőrben
havazhat egész esztendőben.**

**Lassún, mint akit nem is kérnek,
lennék Föld felett lengő ének,
egy szál ingben is elringatnám,
elmúlással sem ríkatnám.**

**Lennék mindenség ingecskéje,
öltözködnék a szegénységre,
ne üssön át az éjszakákon
vacogó lélek, fázó álom.**

**Havazás lennék, lengőn áldó,
gyűrött arcokra, földre szálló,
csitítgató is ott, hol láz van.
Méltóságos a pusztulásban**

Savanyúvíz

A 19. században ezen a néven volt ismert a mai szódavíz. Maga a szódavíz felfedezése ugyan Paracelsus 15. századi orvos nevéhez fűződik, Magyarországon mindenki számára elérhetővé Jedlik Ányos (1800-1895) 1828-as, iparilag csekély költséggel való feltalálásával vált. Ekkor találta fel a szódásüveg szerkezetét is, amely az otthoni készítést is lehetővé tette. Az emberek ennek köszönhetően 12 krajcárból elkészíthették maguknak a szódavizet a bolti 48 krajcár/palackkal szemben. 1841-ben kisebb gyárat is alapított, ennek hatására pedig kilenc év múlva megalakult az első Magyar Pezsgőbor és Szódavízgyár Hölle Márton alapításával.

Kemény Petra 11.F

Nagyjából egy éve kezdődött el nálam...Egy súlyos fertőzés áldozata lettem, ami gyógyíthatatlan...Bleach fan lettem *.* Azelőtt, ha csak kiejtették azt a szót, hogy anime már rosszul voltam és felháborodva kérdeztem, hogy lehet ezeket nézni. Igen azelőtt nem tudtam, hogy ez a műfaj már régóta az életem és a ti életetek része is, hisz ki ne látta volna a Songokut, a Kaleido start, a Sailor Moont, Slayer a kisboszorkányt, vagy az én személyes kedvencemet a Pokemont.

Történt azonban valami, ami megváltoztatta az életem. Nagynehezen én és a párom rávettük magunkat, hogy elkezdjük nézni a Bleachet. Az első 20 rész kissé unalmas volt, de a utána...Megszállottja lettem. Mindig egyre jobban és jobban vártam a következő részt. Eleinte még nehézkesen vettem az egyre csak növekvő karakterek számát és azok neveit, de hamar belejöttem. Ahogy folyt a történet és kibontakoztak a fő és mellék szereplők, úgy változott szinte napról napra a véleményem róluk...Na jó, akiket nem kedveltem vagy épp a kedvenceim voltak azokat nem fenyegette ez a veszély.

A fő cselekménye a főhős Ichigo erejének és önmaga megismerésének rögzös útjáról és a barátságról szól. Természetesen fordulatokkal, harcokkal és érzelmekkel megspékelve. Bevallom a két főszereplő Rukia és az előbbieken említett Ichigo nem nyerték el a tetszésem, de kit izgat, ha így is élvezettel és körömrágra nézem? Na jó egy picit azért idegesít, hogy a kis Kurosakinak minden sikerül elsőre és a legyőzhetetlen ellenséget és simán leveri. A lényeg azonban: a halálisteneeeeeek *.*(Shinigamik) na meg az exhalálisteneken ;) van. Mivel, hogy a kedvenceim közülük valók.

Személy szerint én mindenkinek ajánlanám, mert tényleg tele van izgalmakkal, jók az openingek, igényes a rajz és még tanulhatunk is belőle.

Apropó... Eleinte rettentően zavart a magyar szinkronról való átváltás a japán hangra és felíratra, de már százszor jobban szeretem így.

Őszintén szólva még vagy ezer lapon át regélhettem volna eme remekműről, de aki szereti, annak nem is kell többet mondanom erről, aki meg nem ismeri kezdje el, mert ezt átkell élni...ez egy másik világ, mint egy megkésett gyerekszoba, ahol az vagy aki csak szeretnél lenni és varázslatos erőkkel bírsz, amivel te uralod a a világ egyensúlyát.

Sayonara!

Jó szórakozást!

Tökfej

Állatok a Világban

Nem is tudom mivel is kezdeném ezt a cikket. Állatok: sok minden eszembe jut erről a szóról. Sok jó, de sajnos rossz is. Nemrég találtunk egy fekete kevert kutyát. Mivel este volt nem akartuk elvinni a menhelyre ezért magunknál tartottuk egy napra. Az a nap nem kezdődött túl jól. Én egy kicsit tartottam ettől, mert féltem, hogy ez a kis idő is elég lesz, hogy megszeressük. Sajnos megtartani nem tudtuk, mert nem olyan házban lakunk, ami alkalmas lenne egy ilyen kutyának. A kezdeti nehézségek ellenére nagyon megszerettem. Másnap elvittük a menhelyre. Nem akartuk nagyon elhúzni nehogy túlságosan megszeressük és fordítva. Az állatmenhelyen lett neki helye.

Ma kíváncsiságból felnéztem a szekszárdi állatmenhely weboldalára. Meg akartam keresni a kis kutyuskát, akiről az elején meséltem, de ehelyett másokat találtam. Elképedtem, amit ott láttam. Olyan rovatokat hogy pl.: Valaki egy dobozba rakta kutyakölykeit és ráírta, hogy szemét. Nem is értem, hogy lehetnek ilyen emberek?. Nincs nekik szívük? Ha nem tudja eltartani, miért nem viszi őket olyan helyre ahol gondoskodni tudnak róla? Ezért is vannak állatmenhelyek. Az meg pláne, hogy: szemét? Megmutatnám neki ki is a szemét! Hogyan tudna így bárki egy másik emberi élőlényről gondoskodni, ha egy állatról nem tud?

Sokan nem gondolnak bele milyen lehet egy állat bőrében. Milyen lehet, ha nem kellesz a gazdának, ha nem tudsz jelezni, ha baj van, ha nincs egy hely ahol otthon lehetsz. Manapság nagyon sok az állatkínzás. Az ilyen emberek ezt élvezik és nem érznek fájdalmat. Holott ezek a teremtenyek nem azért lettek, hogy bárki is bántsa őket. Nem. Szeretetre méltó és aranyos az összes állat, csak meg kell ismerni őket. A nagy probléma, hogy az emberek nagy része nem akarja megismerni. Nem tudja, hogy kell tartani egy állatot. „A lényeg, hogy legyen, és jól mutassak az utcán egy kis/nagy állattal magam mellett.” Nem gondolnak bele hogy az állatok is ugyanolyan élőlények, mint ők. Hisz ők is ugyan úgy boldogan és szeretetben akarnak élni, mint a normális emberek. Nem vágnak sokra, hiszen egy kis pokrócon is olyan jól elalszanak. A lényeg hogy legyen valaki, aki szeresse őket és gondoskodjon róluk. Nem azért van háziállatunk, hogy kínozzuk. Szeretni kell és meghálálják.

„Jég Veled!”

Tavaszi szépségápolás testnek, léleknek

Várjuk már a tél búcsúzását, a sötét borús napok végét. Unalmas már a tél! Várjuk a természet újjászületését, az új energiákat, a tavaszi fényt, az új illatokat, színeket és a madár csicssergést. A téli időszak után a bőr valósággal szomjazza a törődést, a hosszúnak tűnő hideg, stresszes napokat el kell üzni, végezzünk tavaszi nagytakarítást! A tartós és megbízható eredmények garantáltak! **Az eredmény kézzel fogható!**

Bármilyen bőrtípusról is legyen szó, az első és legfontosabb teendők a bőr megtisztítása, felkészítése a hatóanyagok befogadására, az anyagcsere folyamainak javítása, a sejtek oxigénnel való feltöltése. **Az édes mandulából készült tej a bőr orvossága!** Puhává, és bársonyossá teszi a bőrt. Elkészítése egyszerű, áztassunk langyos vízbe mandulát, és húzzuk le a héját. Törjük össze mozsárban és öntsük fel cukros vízzel. (1 l víz, 10 dkg cukor) Keverjük jól össze – egy óráig pihentessük -, majd szűrjük le. Az így elkészített tejjel tisztítsuk meg az arcbőrt. Majd **tonizáljuk át a bőrt narancskivonatos lével.** Narancs kifacsart és átszűrt levét hígítsuk ásványvízzel (rózsavízzel), vattakorongokat nedvesítsük át, és finoman paskoljuk a bőrünket. A megmaradt narancslét fogyasszuk el, kiváló hatással van az egészségre, a bőrt tonizálja és hidratálja.

A téli időszakban a bőrünk megvastagodik, kellemetlen, száraz, húzó érzésünk támad. Romlik ezáltal a bőr védekező képessége, a bőr immunfolyamatai lelassulnak. Ha ezt tapasztaljuk, akkor feltétlenül el kell távolítani a száraz, elszarusodott felső hámréteget. A kezelés lényege az, hogy az arcradírral, a peelinggel a bőr felületét megszabadítjuk az elhalt hámsejtektől, a bőrünk megújul, kicserélődik. Így ösztönözni tudjuk a bőrt a regenerálódásra, a hatóanyagok mélyebbre jutására. **Zabpelyheket** keverjünk össze joghurttal, és a letisztított bőrre egyenesen kenjük fel az arcradírt. Pihenjünk le vele, hallgassunk kellemes zenét, majd 10-15 perc után körkörös masszázsmozdulatokkal masszírozzuk, rádiózzuk le a bőrünket. Öblítsük át az arcunkat langyos teával, vagy ásványvízzel. A bőr feltöltődik B – vitaminnal, a vér ellátása javul, üdévé válik a fáradt, megviselt bőr.

Miután megszabadultunk az elhalt hámsejtektől, kezdjük el a hidratálást, fiatalítást. Ezt külsőleg és belsőleg is meg kell tenni! Naponta fogyasszunk 2,5-3 l folyadékot; zöld teát, fehér teát, ásványvizet, szőlőlét.

Bőrfiatalító tippek: olyan kezelésekre gondolok, amelyek segítik a bőr kollegén, elasztin termelését, javítják a bőr szerkezetét, védenek a ráncok megjelenésétől. A fiatalító maszkok – amelyeket majd most ajánlok – feszessé teszik, táplálják, hidratálják, javítják a mikro keringést, a vitamin ellátást, és egyben méregtelenítenek is. Ezek az anyagok a növényi csirák, az aloe vera kivonat és a gyümölcsök rostjai. A mézben, joghurtban, tojásban található vitaminok és ásványi anyagok pillanatok alatt széppé teszik a bőrt. Az így elkészített pakolások mindig frissek legyenek, feltehetjük őket arcra, nyakra és dekoltázsra. Lényeges hogy 10-15 percig pihentessük a bőrünkön, majd ezt követően langyos vízzel, teával távolítsuk el.

- Eper: már 5 szem eperben megtalálható az a C – vitamin mennyiség, amely helyre állítja a kollagén rostokat. Kiváló hidratáló és regeneráló hatású. 5 szem epret törjünk össze, keverjük ki 2 kanál friss tejszínnel és vigyük fel egyenletesen az arcra.
- Spenót: rengeteg az antioxidáns tartalma, magas az ásvány (vas) tartalma és a klorofil tartalma is jelentős. A hideg által megviselt bőrt – amely irritált és érzékeny – gyorsan megnyugtatja. A zöld spenót leveleket főzzük meg, csomagoljuk be gézlapba, és terítsük fel egyenletesen az arcra. Zsíros és tisztátalan bőrre is kiváló.
- Sárgarépa: fiatalító arcmaszk A – vitamin tartalmának köszönhető. Minden bőrtípusra alkalmazható! Bőrlágyító, regeneráló hatású, bársonyossá teszi a bőrt, csökkenti a ráncok mélységét. A reszelt sárgarépa levét keverjük össze avokádó gyümölcs pépesített húsával, fél órán át hagyjuk az arcon. Hetente egyszer – kétszer pakoljuk be vele a bőrünket. Ha nagyon száraz a bőr egy kis kanál mézet adjunk még hozzá tojás sárgájával, pár csepp karotta olajjal dúsítsuk. 20 percig hagyjuk a bőrünkön, majd mossuk le langyos teával.
- Ananász: a fogyókúrák gyümölcse! Felgyorsítja az anyagcserét, de kiváló a fakó bőr élénkítésére, pigment foltok halványítására. A gyümölcs húsát pépesítsük és keverjük össze, ha száraz a bőrünk tejszínnel, ha zsíros akkor joghurttal. 20 percig hagyjuk hatni, majd öblítsük le.
- Birsalma: a duzzadt szemhéj megnyugtatására, a szem pihentetésére, a cserepes száj bőrének ápolására, hidratálására használhatjuk. A gyümölcsöt vékony szeletekre vágjuk, és ezzel borogassuk be a kívánt területet. De a gyümölcsöt be is áztathatjuk - még a magját is felhasználhatjuk -, ha megduzzadt akkor szűrjük át, és az így készült macerátumot használjuk a bőrre.

A pakolások használata után a bőrt mindig át kell krémezni a bőrtípusnak megfelelő tápláló, hidratáló krémmel. Az arc bőrének kezelését az otthoni bőrápolás mellett bízzuk szakemberre is! Kiváló hatást érhetünk el a bőr masszázsaival. A hatóanyagok így mélyebben juthatnak be a bőrbe, miközben a testünk, a lelkünk feltöltődik energiával, kellemesen ellazulhatunk, relaxálhatunk.

Tavasszal ajánlott elkezdeni a fényvédők használatát. Azoknak ajánlom, akiknek fehér a bőrük, szeplősök vagy májfoltokkal küzdenek, de azoknak is szükséges használni, akiknek sok az anyajegyük. A fényvédő krémek a káros ibolyán túli sugarakat megsűrrik, ebből adódóan a tévhittel ellentétben a bőr még leburnul, de a pigment foltok tovább nem sötétednek! A fényvédő szelektíven megsűrri a káros UV sugarakat. A paradicsom, és a paradicsomos napozók kiváló fényvédő hatásúak, miközben hidratálják is a bőrt.

A téli didergést, a vastag ruhákat tavasszal felváltják a vidámabb, lengébb ruhák. Ezért jobban kell ügyelni arra, hogy a szőrszálak ne zavarják meg ezt az összhangot! Erre többfajta megoldás is kínálkozik. Az azonnali, kézenfekvő gyors borotválás – ezt én nem ajánlom, sőt ellenzem! Ettől a szőr megvastagodik, a bőr kipattog, begyulladhat és másnapra szúrós, kellemetlen tapintású lesz a bőr. Ajánlom a gyantát, amely a szőrszálakhoz tapad, nem sérti fel a bőrt, tartós hatást eredményez és egyenletesen sima lesz a felszín heteken át. A fiúk, férfiak, lányok és a nők körében népszerű az intim tájak szőrtelenítése. Erre is a gyantázást

ajánlom a borotvával szemben, mert ettől a szőr nem erősödik meg, és nem kell naponta bajlódni! Diszkrét környezetben szakember segítségével szabadulhat meg a nem kívánt „bozonttól”.

A csodálatossá varázsolt bőrre jöhet a **tavaszi smink**. Természetes, frissességtől sugárzó hatást kell elérni. Ehhez használjunk könnyű, lágy alapozót és fényvisszaverő púdert. Ecset segítségével könnyen vihetjük fel az arcra, a bőr textúrája egyenletessé válik, hamvas és ragyogó lesz a bőr.

Igéző tekintetek: aplikátor ecset segítségével, szemhéjpúderrel, emeljük ki az alsó és felső szemhéjakat. Satírozzuk össze a kívánt színeket, a vonalakat mindig felfele vigyünk, ettől nyitottabbak és vidámabbak lesznek a szemek. A szempillákat mindig spirálozzuk át, dúsítsuk – hosszabbítsuk a kívánt árnyalatú szempilla spirállal. (Az idén divat a színes spirál, használjuk bátran!)

Az **ajkakat** emeljük ki, tegyük érzékeny csábítóvá. Bátran válasszunk új színeket, a barnát és árnyalatait tegyük a fiók mélyére! Helyette használjuk rózsaszínt, narancsot, koralt, pinket! Csillogó szájfénnyel tegyük ragyogóvá.

Szépség Veled!

Tóbiás Györgyi

Szekszárd, 2012. február 15.

"Háta mögött farkas, feje fölött holló..."

T.J. Tollából

Sokfelé jártam én, és sok mindent láttam, egy hosszú úton haladtam letről felfelé, vagy fordítva? Nem tudom. Nehéz élet az enyém, sosem volt könnyű és nem is lesz az soha.

Űzött vadnak érzi magát már a vadász is, és az éjszaka már-már gyermekeire telepszik. Arról az útról indultam, amelyen most is ballagok, s amelyen akkor ballagtam, mikor nehéz idők jártak.

Borús volt az idő, csak a horizonton tépték fel a szelek a felhők erős fonálát, s a Nap már igyekezett elbújni a dombok árnyékában. Az őszi táj teherként telepedett az egykoron buja, zöld, életben gazdag tájra, mely most tőle sorvadozik. A fák sírva borultak egymásra az út felett, s úgy sirattak meg elhullajtott leveleiket. Ezen a fájó emlékeket őrző avaron ballagtam én, melynek visszhangját a távoli hegyek ormai suttozták. Bús lovam, Álró, aki akkor búsabbnak látszott még a szomorú fáknál is, csak mélyen az avarra meredt. Talán ő hallotta, milyen emlékeket őriznek a

halott levelek, talán ő értette. Nekem maradt a fenti világ, a kihalt mindenség, amiben a fájdalom köszörülte porosodni sosem akaró torkát.

- Jajj, Álró, bús lovacsám, hová visz minket ez az út? - sóhajtottam bele a nagyvilágba, s megveregettem hű lovam nyakát.

- Óóó gazdám, ha értenéd szavam, még akkor sem tudnám elmondani neked, mert ez az út hosszú, s mégis oly közel a vége, talán már a következő bokornál, vagy fánál. Nemzedékem már évszázadok óta járja, de az út mindig más, és olykor mozdulni nem akaró árnyak vernek rajta tanyát.

- Ha tudnál beszélni, elmondanád, ilyenkor mi jár a fejedben, igaz lovacsám? Vagy lehet, hogy csak én nem hallom. - sóhajtottam újra, majd magam elé pillantottam.

Az erdő mélyén, ahol a sötétség vert mindent kioltó rettenetet, akkor világosság szűrte meg a fák árnyékának kacér mosolyát, s szemembe tűzte az ismeretlen fényforrás keltette reményt.

- Nézd csak Álró, lehet, hogy egy tanya fénye kiáltozik felénk. Ami tudod mit jelent?

- Igen gazdám, hogy ismét hiú remények várnak csak ránk.

- Meleg étel, száraz széna, száraz menedék, s kis szerencsével a gazda is adakozó. - éledt fel bennem a remény, s amit elvett tőlem a kihalt táj most talán visszakapom. De ahogy közeledtünk a tanya felé, úgy jókedvem is egyre lohadt, s a csalogató csalfa fénynél még a kacérkodó árnyékok is jobbnak bizonyultak. Lángok csaptak fel az égik, s ezt látva a Nap is jobbnak látta nyugovóra térni. Megriadt a borzalmas gyermekek láttán, melyeket nem a természet leánya hordott a világra. S milyen igaza volt, ahogy elnéztem a tépázó lángokat, s a recsegő ropogó házat, úgy belemélyedtem gondolataimban, hogy észre sem vettem a tűz ravasz, sompolygó lépteit, amint felénk közelednek.

- Gazdám, ideje lenne menni, már épp eleget láttunk. A világ nem változott azóta, s talán nem is fog már ezután sem.

S csak Álró nyerítése hozott vissza az életbe. Elgondolkodtam rajta, hogy vajon miért ilyen reménytelen, s miért ilyen kopár az út mellett minden? Miért ilyen szomorú maga a természet? S hosszas gondolkodás után arra jutottam, hogy az egész ott kezdődött a paradicsomban. Azóta is járom még ugyanazt az utat, s bár kanyarogtam, s kapaszkodtam dombokon felfelé, mégis rajta maradtam. Járom is még jó ideig, ameddig csak kell, mert tudom, hogy a végét már megírták odafenn. S bár hátam mögött farkas, s fejem fölött holló, nem állok meg sosem, míg hű lovam visz, Álró.

[Egy lovag életéből...]

Trapp József
2009

Szerzők:

Murvai Árpád

Gutai Csilla

Resch Attila

Trapp József

Horváth Lilla

Kemény Petra